

Sygn. akt II CSK 176/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Z. W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Zakładowi Karnemu [...] w Ł.
o zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 października 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 17 października 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego,**
- 3) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] radcy prawnemu R. R. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych z należnym podatkiem VAT tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Zdaniem skarżącego, gdyż zaskarżone orzeczenie zapadło wskutek oczywistego naruszenia prawa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy, przy czym w odniesieniu do zarzutów naruszenia przepisów postępowania (z wyłączeniem naruszenia skutkującego nieważnością postępowania) oczywista zasadność skargi kasacyjnej musi łączyć się z wykazaniem możliwości istotnego wpływu zarzucanych uchybień na wynik sprawy (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.; z dnia 20 czerwca 2007 r. II CSK 184/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, niepubl.; z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, niepubl.).

Skarżący nie wykazał w odrębnym wywodzie tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej zwłaszcza, że przeważa w niem odwołanie do ogólnych kwestii rozmijających się z ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę wyrokowania, którymi Sąd Najwyższy jest związany przy rozpoznaniu skargi kasacyjnej (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Uwzględniając sytuację majątkową i osobistą powoda Sąd Najwyższy na podstawie art. 102 k.p.c. w związku z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c. nie obciążył go kosztami postępowania kasacyjnego. O kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych ... (Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.).

[aw]